

stres Spidser var til Stede, havde holdt en Skaaltale for Kongen og brugt Udtrykket: „Ham, der kalder sig Konge“. Paa det Grundlag havde han faaet en Tilrettevisning, idet Kultusministeren havde foranlediget, at Skoledirektionen gav ham denne Irettesættelse. Dette førte til, at Christen Berg skrev en meget hvas Artikel i „Morgenbladet“ imod Ministeren, hvorefter Berg fik en Tilrettevisning fra Ministeren, og det endte med, at Berg tog sin Afsked. Denne lille Begivenhed havde altsaa stor Virkning; men Virkningen blev endnu større, idet hele Venstre i Folketinget, som den Gang var det langt overvejende Flertal i dette høje Ting, foranledigede en Forespørgsel, for hvilken Berg var Ordfører, og hvor Forslagsstillerne var daværende Folketingsmand Zahle for Ringsted-Kredsen, endvidere Venstres Ordfører I. A. Hansen og Rasmus Claussen fra Lolland. Forespørgselen gav Anledning til 3 lange Møder i Tinget, hvor man udelukkende behandlede denne Sag, og hvor de fornemste Kræfter baade fra Venstre og Højre var i Ilden angaaende dette Spørgsmaal. Der var Bille, Scavenius, Jagd og flere andre, og til sidst endte det med, at Konseilspræsident Fønnesbech traadte til, da Venstre havde stillet Forslag om en Dagsorden, der skulde udtale Mistillid til Kultusministeren. Da udtalte Ministerchefen, at hvis denne Dagsorden blev vedtaget, vilde Ministeriet demissionere. Men saa meget vilde Venstre ikke have ud af Spørgsmaalet og tog derfor Forslaget om Dagsordenen tilbage; der blev altsaa ikke vedtaget noget, men det var tydeligt, at Venstre den Gang havde en ganske anderledes fin Følelse for, at Lærere og andre Embedsmænd skal have deres Ret udenfor deres Embedsvirksomhed, end nu, da Undervisningsministeren afskediger en Dame, der ikke har foretaget noget som helst, der kunde begrunde Afskedigelsen.

Maa jeg blot til Slutning nævne, at daværende Ordfører for Venstre I. A. Hansen formede sit Syn paa Sagen saaledes, at efter at Grundloven var givet, maa alle Statsborgere have Ret til udenfor deres Embedsgerning at have Meninger om Tingene her i Landet. Det er netop Sagen, det maa alle Statsborgere have Ret til udenfor deres Embedsgerning. Hvis de i nogen Maade blander uvedkommende Ting ind i deres Embedsgerning, hvis f. Eks. Frk. Nielsen havde gjort dette, saa skulde hun selvfølgelig afskediges. Men naar hun ikke har gjort det, hævder jeg, at denne Afskedigelse er ganske uberettiget, og at den højtærede Undervisningsminister er kommet

langt til højre for, hvad Venstre tidligere har været. Han staar nu paa ganske samme Standpunkt som Ministrene Worsaae og Fønnesbech, Bille og Scavenius og alle de Højremænd, der var fremme her i Tinget i 1874.

Harboe: Angaaende det sønderjydske Sagførerspørgsmaal maa det lige være mig tilladt at gøre den Bemærkning til den højtærede Justitsminister, at jeg har gennemlæst Forhandlingerne i det sønderjydske Udvalg angaaende den Sag og ogsaa de Bemærkninger, som er vekslede her i Tinget mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det synes mig, at den højtærede Minister og jeg er gaaet noget ved Siden af hinanden under Forhandlingerne i det sønderjydske Udvalg, og det kunde næsten se ud, som vi ogsaa skulde gøre det her. Det er lidt for subtilt at komme ind paa paa dette Tidspunkt, men jeg maa dog gøre den Bemærkning, at jeg i det store og hele er enig med den højtærede Minister i, hvad han sagde i Gaar, og jeg finder det behageligt, at han har bebudet et Lovforslag angaaende de sønderjydske Sagføreres Ret til at blive Landsretssagførere. Skulde der i øvrigt endnu være en enkelt lille Uoverensstemmelse, vil vi ganske sikkert let kunne tale os til Rette desangaaende.

Til den højtærede Handelsminister maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at Ministeren gennem det Svar, han i Gaar gav mig paa mine Bemærkninger angaaende Valutanoteringen paa Børsen, har givet mig nærmest Bankernes Svar. Jeg forstaar vel, at den højtærede Minister har gjort Bankernes Svar til sit eget, men Ministeren har jo nu embedsmæssige Organer at raadføre sig med i disse specielt børstekniske Spørgsmaal, og jeg tør sætte et lille Spørgsmaalstegn ved, om den højtærede Ministers Svar var blevet, som det blev, hvis han havde raadført sig med disse Organer. Jeg mener vedblivende, at der er Grund til at tage Spørgsmaalet om Valutahandelen op til Overvejelse. Det er mig ikke rigtig forstaaeligt, at den højtærede Handelsminister er saa sikker paa, at Valutahandelen ligger saaledes, at Købmandsstanden er tilfreds med den. Alt, hvad jeg har hørt fra Børsen desangaaende, gaar i modsat Retning. I den rent faktiske Fremstilling af Forholdene, som jeg gav forleden Dag, har Ministeren ikke korrigeret noget væsentligt; han har til en vis Grad suppleret min Fremstilling, men der er ikke noget i det, jeg sagde, der kunde angribes som faktisk urigtigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor-